

Med hensyn til de nærmere enkeltheder i de foran omhandlede lovændringer henvises der i øvrigt til bemærkningerne nedenfor.

I øvrigt indeholder lovforslaget navnlig følgende ændringsforslag:

a) De regler, der begrænser kommunalbestyrelsens adgang til at ændre grundskyldpromillens størrelse fra skatteår til skatteår i sognekommuner med under 3.000 indbyggere, foreslås ophævet. Dispensationsnævnet vedrørende sognekommunal grundskyld, der har kunnet dispensere fra begrænsningen af den sognekommunale grundskyldpromilles bevægelighed, foreslås følgelig også ophævet.

b) Bestemmelserne om vedtægter for opkrævning af dækningsafgift foreslås ophævet, således at dækningsafgift fremtidig kan opkræves umiddelbart i henhold til lovens bestemmelser.

c) Bestemmelsen om tillægsgrundskyld af visse landbrugsejendomme foreslås ophævet.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Ad § 1.

Til nr. 1.

Det for grundskyldpromillen i København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker foreslåede minimum på 16 svarer omtrent til halvdelen af de i nævnte kommuner hidtil efter den kommunale ejendomsskattelovs § 2, stk. 1, gældende minimumspromiller med et tillæg af 3-4 promille. Om baggrunden for forslaget henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til nr. 2.

De i den kommunale ejendomsskattelovs § 3, stk. 1, gældende over- og undergrænser for størrelsen af grundskyldpromillen i sognekommunerne, Marstal handelsplads samt de i henhold til § 52a i lov om landkommunernes styrelse oprettede kommuner, henholdsvis 35 og 10, foreslås ophævet. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor.

I sognekommuner, der efter det senest offentliggjorte registerfolketal havde 3.000 indbyggere eller derunder, kan den sognekommunale grundskyld i henhold til bestemmelserne i den kommunale ejendomsskattelovs § 3, stk. 2 og 3, som ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963, i det første skatteår efter en almindelig vurdering ikke pålignes med en promille, der er mere end en fjerdedel højere eller lavere end grundskyldpromillen i det første skatteår efter den foregående almindelige vurdering, og i de følgende skatteår i vurderingsperioden kan grundskyldpromillen ikke forhøjes eller nedsættes med

mere end en fjerdedel i forhold til grundskyldpromillen for det første skatteår efter den pågældende almindelige vurdering.

Da det må antages, at en lang række kommuner vil have et rimeligt ønske om at kunne ændre grundskyldpromillen udover de i § 3, stk. 2, fastsatte grænser, foreslås det, at denne begrænsning i adgangen til at ændre grundskyldpromillen fra skatteår til skatteår, der som nævnt alene gælder for en del af sognekommunerne, og som jo har været sat ud af kraft for skatteåret 1966-67, jfr. § 5, stk. 3, i ændringsloven af 28. januar 1966, ophæves.

Såfremt forslaget gennemføres, vil sognekommunerne herefter frit kunne fastsætte deres grundskyldpromille. Beslutning om promillens størrelse skal træffes af kommunalbestyrelsen ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum. Såfremt den vedtagne promille skal have virkning for det førstkommande skatteår, skal begge behandlinger ligge forud for den 1. april i nævnte skatteår, jfr. henvisningen til den kommunale ejendomsskattelovs § 2, stk. 2. Bestemmelsen om, at beslutning om promillens størrelse skal være truffet senest den 31. marts for at have virkning for det kommende skatteår, svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 3, stk. 4.

Til nr. 3.

I henhold til den kommunale ejendomsskattelovs § 4, stk. 1, som ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963, kan indenrigsministeren i ganske særlige tilfælde tillade, at grundskyldpromillen i en sognekommune fastsættes højere end den almindelige maksimumsromille på 35, dog højst til 40 promille. Da den gældende maksimumsromille for den sognekommunale grundskyld på 35 er foreslået ophævet, således at sognekommunerne frit vil kunne fastsætte en højere romille, foreslås bestemmelsen om indenrigsministerens beføjelse til at dispensere fra 35 promillegrænsen følgelig afskaffet.

Endvidere foreslås, at bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelovs § 4, stk. 2, om det særlige nævn — dispensationsnævnet vedrørende sognekommunal grundskyld — ophæves. Dette forslag må ses i sammenhæng med den under nr. 2 foreslåede ændring, hvorefter den for visse kommuner gældende begrænsning i adgangen til at ændre grundskyldpromillen fra år til år ophæves, hvorved nævnets virksomhedsområde bortfalder.

Til nr. 4.

Angående dette ændringsforslag henvises i hovedsagen til de almindelige bemærkninger ovenfor, idet dog følgende skal anføres: